

ნ.ბ. პ. ლომიძის

— კი ხარ მთავარანგელოზი, მაგრამ რა იცი, რას გააოგინებს
კან ეს რევიზორები?! მიეცი ფული და მოიშორე თავიდან!

ნიუნუნე

რედაქციის უბიძგამ ჩვენი საავადმყოფოში ერთ-ერთი ურთულესი ოპერაცია დაიწყო.

ამ დროს...

ახალდაბურ სავარძელში გემოზე მოკალათებული მამალმერის ფეხები ასევე ახალდაბურ ტაბურეტზე დაედო და ფერად ტელევიზორ ელექტრონ-760-ში თბილისის სპორტის სახანოლიდან კალათბურთის მატჩის რეპორტაჟს უყურებდა.

თბილისის „დინამო“ ცხკა-ს ეთამაშებოდა.

— რა ანგარიშია? — იკითხა ახლახან მოხულმა თომამ.

— „დინამო“ თქვესმეტი ქულით უგებს! — დიმილით თქვა ღმერთმა და ზუგდიდში დამზადებული კაკლის ხის მაგიდიდან სოხუმში გამოშვებული „კოსმოსის“ ღერი აიღო და თბილისური სანთებელათი მოუკიდა.

— უფალო! — შეჰკადრა თომამ, — ცხკა-ს მიმდინარე სეზონში თამაში არ წაუგია!

— თომა! — იწყინა ღმერთმა, — შენ მუდამ ურწმუნო იყავი და ასევე ურწმუნოდ დარჩი! ის იყო, ღერიუგინმა მომდევნო ორი ქულა შესძინა გუნდს, რომ დაფეთებული მთავარანგელოზი მოვარდა.

— უფალო! — შეჰყვირა მან, — აღამიანებს ისევ დაუწყიათ გოდოლის აგება!

— გოდოლის?! — იკითხა გაოცებულმა ღმერთმა და სულ ოდნავ მოაბრუნა თავი, რადგან ამ დროს გრძელიძეს საჯარიმო ტყორცნა უნდა შეესრულებინა, — ოჰ!.. ესეც ასე! ყოჩაღ! კი მაგრამ, სად? ნუთუ, ისევ სენარის დაბლოზე, ბაბილონში?

— არა, უფალო, ამჟერად — წაღენჯინის რაიონში, დაბა ჭვარში, შახსანიის ხეობაში! მართალია, ისინი „მალდევ კაშხალს“ ეძახიან. მაგრამ მისი სიმაღლე მალე ამოწვდება ცახ. იქაური გაზეთის „ენგურის ჩირაღდნის“ ნომერი ჩამივარდა ხელთ: მ მილიონი კუმბეტრი ბეტონი ჩაუსხამთ უკვე, წარმოგიდგენიათ?!

— შეხედე, საიდან ვერ ჩააგდო?! — აღშფოთდა ღმერთი, — ახლა, ეგ მატჩი რომ წააგონ, ისევ მე დამიწყებენ გინებას!.. ხო, მაშ, შენ ამბობ, მალე ამოაღწევს აქამდე ის გოდოლი თუ კაშხალი? როგორაა, რომ უწოდებ? ამოაღწევს და ამოაღწიოს! მაგათ თუ ჰგონიათ, რომ მე აქ ნავთობის საბადოები მაქვს გადანახული, მაგასაც ნახავენ! ამოვიდნენ, ბატონო!

— მაგრამ, ღმერთო, იმ კაშხალს იმხელა ზღვა დაუგუბებია, რომ დაინგრეს, ერთიანად წაღეკავს თქვენი ღერი შრომითა და რუდუნებით შექმნილ დედამიწას!.. ის წარღვნა მონაგონი იქნება!.. ძებორციელი არ დარჩება ცოცხალი!..

ახლა კი შეფიქრიანდა ღმერთი: მას, მოსკოვის ოლიმპიური თამაშების შემდეგ, აღამიანები გამორჩეულად უყვარდა და მათი დაღუპვა არაფრით არ უნდოდა.

ჩეპორბაქი ცაქი

— ახლავე სხვადასხვა ენაზე ალაპარაკეთ მშენებლები! — გაიხსენა ძველი ხერხი ღმერთმა.

ბრძანების შესასრულებლად თვითონ მთავარანგელოზი გავარდა, მაგრამ მყის უკან მობრუნდა და დაღვრემილმა მოახსენა:

— ისინი ისედაც სხვადასხვა ენაზე ლაპარაკობენ, უფალო! ოცდათქვესმეტი ერისა და ეროვნების წარმომადგენელი ისე შეხმატკბილებულად მუშაობს, ერთი დედის მუცლიდან ნაშობი გეგონება! როგორც დავაზუსტეთ, ისინი გოდოლს კი არა, მართლაც ჰიდროელექტროსადგურს აშენებენ, მაგრამ იმისიმაღლე კაშხალის აშენება და იმხელა ზღვის დაგუბება ხიფათს არ გამოირიცხავს, უფალო!

„მართლაცადა, რომ დაინგრეს?!“ — გაიფიქრა ღმერთმა და ფარული მწერა ტყორცნა თომას, — „ადრე მე დამრჩა სანანებლად ჩემი ნამოქმედარი, ახლა, მგონი, მაგათ დარჩებათ!“

— ჩემო კეთილო ნოე, ისევ უნდა ააგო კიდობანი! — მცირე ყოყმანის შემდეგ ხმადაბლა დაატანა: — ოღონდ, ამჟერად, სამსართულიანი კი არა... ხომ იცი, ახლა ცხრასართულიანზე ნაკლებს არავინ აშენებს!

მერე გაახსენდა, რომ ნოე ახლა 2600 წლისა იყო და ურჩია:

— თუ გაგიჭირდეს, სამოქალაქო მშენებლობის სამმართველოს უფროსთან მიდი, ომიანიძესთან, აუცილებლად დაგებმარება!.. ჰო, კიდევ, კიდობანში შენი ცოლებსა და შთამომავლობის გარდა, თითო წყვილ ოთხფეხთა, ქვეწარმავალთა და ფრინველთა შეყვანაც არ დაგავიწყდეს!

სახელდახელო თათბირი ტაიმებს შორის შესვენებას დაემთხვა და გულშიც კი არავის უაუზუნუნია (ხმამალა, აბა, რას გაბედავდნენ?!). გადაწყდა: ანგელოზთა სპეციალურმა კრებამ ეგზავნათ ჭვარში, ენგურბესის მშენებლობაზე, მშენებელთა შესახებ დაწვარადნათ-ტონბეგის გასაგებად.

ნ წუთის შემდეგ (ზეცის დროით, ცხადია) მთავარანგელოზმა მამალმერთს პირველი ცნობა მიაწვრდა:

— მთლიანი მშენებლობის უფროსი მიხეილ ციხკარიშვილი ყოფილა, უფალო, გოდოლისა კი, ესე იგი, კაშხალისა — ნოდარ შარტავა!..

აქ ღმერთმა ხელით გააწყვეტინს მთავარანგელოზს პატაკი და ყველამ დაინახა, იმედის როგორმა ნაპერწკლებმა გაიფრთხილეს უფლის თვალებში.

— ეშ! თქვენ რა გითხრათ მე! — თქვა სახეგაბადრულმა, — თავიდანვე გეთქვათ ასე! მაგათ აშენებულ კაშხალს რა დაანგრევს! ტყუილად გამანერვიულეთ ამ ხნის ღმერთი!.. შვილიშვილის დაბადება თუ მიულოცეთ შარტავას? — მერე ჩიბიდან ვალიდოლის ფლაკონი ამოიღო, მაგრამ ცარიელი აღმოჩნდა და ერთ-ერთ ანგელოზს მიუბრუნდა: — გაქანდი ერთი ჭვარუნის აფთიაქში! მე ვერ გავაჩენ, იქ რომ აჩენენ იმას!

კომისიის წევრმა ანგელოზებმა კი თავი იმართლეს: უფალო, აბა, ჩვენ რა ვიცოდით, ასეთ ახალგაზრდა კაცს შვილიშვილი თუ ჰყავდა, ღმერთი ხომ არ ვართო?!

ამ კომპლემენტით ნასიამოვნებმა ღმერთმა ტელევიზორის ჩართვა ბრძანა. კოტე მასარაძე უკვე მეორე ტაიმს გადმოსცემდა.

ღმერთს, ცხადია, არ დავიწყებია თავისი საყვარელი ნოე და ახლომჭლომ ანგელოზს მიმართა:

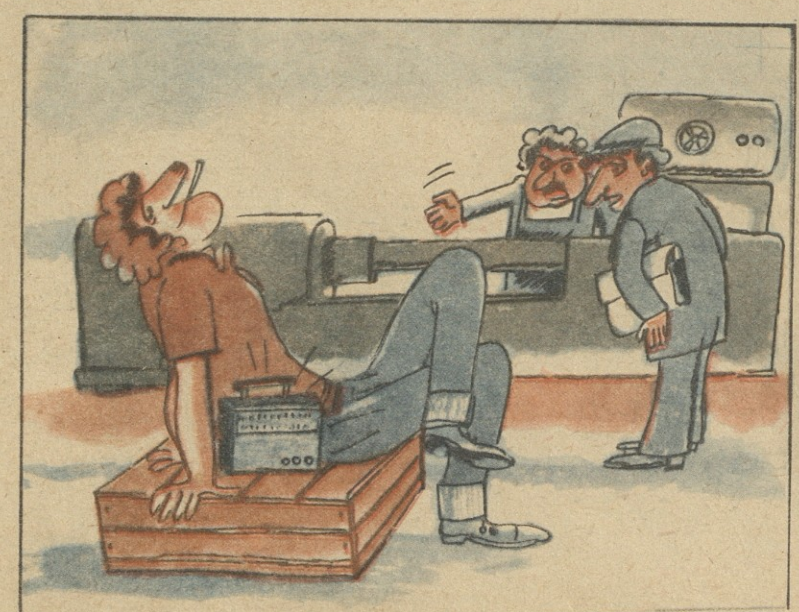
— ერთი გადასძახე, ნუღარ აშენებ კიდობანს, არ არის საჭირო-თქო!.. თუმცა, არა!.. ააშენოს და, ენგურბესის მშენებლობა რომ დამთავრდება, შიგ წყალსაცავში ჩავდგათ: დიდებული დასახელებელი ადგილი იქნება!

კალათბურთის შემდეგ ტელევიზორში სატელევიზიო დოკუმენტური ფილმი „ინჟინერები“ დაიწყო. ღმერთს ეგ ფილმი თენგივ აბულაძის „ნატკრის ხეზე“ და რევაზ ჩხეიძის „რაიკომის მდივანზე“ ნაკლებ არ მოსწონდა, ტელევიზორი დიდ სააქტო დარბაზში გაატანეს და იქ ყველამ ერთად უყურა!..

... ორი საათის შემდეგ კი (ამჟერად — დედამიწის დროით) ჭვარუნის საავადმყოფოში წარმატებით დამთავრდა ის რთული ოპერაცია, ამ ამბის დასაწყისში რომ ვახსენეთ დროის სიწესტისათვის.

მურად ჰანტურია

ნ.ბ. მ. აბაშიძისა

— აღარ შემიძლია ამ უსაქმურის ცქერა!
— ცოტაც მოითმინე და გააგონი მოგვაპო-რებს — ჩვენ დაგვანინაურებს!

— ზედ სხვა ფასი ანერია, შენ სხვას აგოგო! როგალია მართალი?
— ჩემი ნათქვამისა თუ არ გჯერა, გიძია, დადე ისევ დასლზე!

თუ შვილები არ ამრავლა!..

აკაკი ბელოვანი

თუ შვილები არ ამრავლე,
დაგვეცევა
ოდა-სახლი, კაცო
მაღალჭერიანო!
თუ ყოველდღე არ იტყვი
„მთიულური“,
მოგპარავენ! ვინმე იტყვის,
ჩემიო!

მუქთასორას

საქმოსანო უსაქმურო,
ნუ გადიხარ თავს!
ნუ უყურებ მუშტრის თვალით
ჩემს ხორცსა და ტყავს!

ჩვენ მაინც მშვიდად ვმუშაობთ,
ლოდებს ვალაგებთ ლოდებზე
და იმედი გვაქვს, გუმბათზე
ჩვენც ავმაღლდებით ოდესმე!

მინანარი ერთ რეცენზიაზე

მაგ ფუჭი განქიქებითა
ქალაღი რომ არ დასერო,
ჩემს დამარცხებას რა უნდა? —
რომ უკეთესად დანერო!

კული

— გამგის კულია, უფროსს
დასდევს,
არ უნდა ფიცი!
ნუთუ არ გიკვირს, რად
დაღუშდა

ხომ ხედავ, რომ შენი ხატრით
ვერ მოვიკლავ თავს!

ზომჯვარ...

„მილიციაა?! გვიშველეთ!
ქურდი დაგვესხა თავს!“
„ხვალ დაგვირეკეთ, ბატონო,
დღეს აქ თათბირი გვაქვს!“

შემოქმედანი და მოლიზდარი

გუმბათზე ამაღლებულან:
ავაშენეთო, ყვირიან!
არ დაუდგიათ ერთი ქვაც,
რომ შკითხოთ, ყველა გშირია!

მუზების გუნდი?
— რას მეკითხები, მეგობარო,
მე ეს არ ვიცი,
უფრო ის მიკვირს, ადამიანს
რად უნდა კული?

სპილოს ძვლის ავეჯი
ერთი საშრომის ოჯახში

ვაი, რა ბედი შქონია
ამ სპილოს —
ჯუნგლის მთვარესა,
რომ უქცევიათ სავარძლად,
რათა ზედ ტახტი დაესვათ!

დანაშაულის გამართლება

ერთ მოსამართლეს ვუთხარი:
— „ქურდებს რად არ სჯი
სასტიკად?“
— „თვითონ მე რომ არ
გამქურდონ! —
არის ასეთი პრაქტიკაც!“

ანონიმური ბატი!

— ანონიმების ოსტატი ჭოტი
როდის მორჩება სიცრუის
ცხობას?!
— ჭოტი კი არა, ბატია, შვილო!
ჭოტს რად აყენებ
შეურაცხყოფას?!

ერთ სარდავში

შენ მირჩევ: — ნუ სვამ,
მეუბნები,
განყენს ეგ ღვინო!
არ გაგისხენოს სატიკვარმა,
ვშიშობ ძალიან!..

მე და მოქანდაკე

— „ჩემს ნიობეს რომ უყურებ,
გეცოდება?“ — თქვა.
— რა თქმა უნდა, — ვუპასუხე,
— მეცოდება... ქვა!

ბალობა სინანულისა

ღამით ვცოდავ, ვინანიებ
დღისით —
შენი ნივნის კითხვით!

— ნუ გეშინია, მეგობარო,
ღვინოს არა ვსვამ,
ღვინის კასრიდან ჩამოსხმული
მღვრიე წყალია!

ილუსტრაციები ჯ. ლომუასი

სასარგებლო რჩევები

- **სიგყვას** ქარს ნუ გაატან! — რა იცი, ვის მიუტანს და როგორ?!
- **ნუ** იტყვი, გემრიელი მეზობელი მყავსო, თორემ იფიქრებენ, რომ შენ მას ჭამ!
- **ხელს** თუ სინდისზე აიღებ, გულზე ნუ დაიდებ!
- **ბავშვის** პალტო საკუთარი გყავის ხარჯზე უნდა შეიძინო და არა — სხვისი გაყავებით!
- **არ** გირჩევ, იყო წუთისოფლის სტუმარი! — ვინ გიმასპინძლებს?!
- **ერთი** შეხედვით შეყვარებას თუ ქორწინება მოჰყვა, მეორე შეხედვა, შეიძლება, განქორწინებით დამთავრდეს!
- **ისა** მოზომილად ნუ ისწავლი, რომ ჩააბარო და არაფერი დაგჩვენს!
- **რომ** დაგიღია პირი და მღერი, თუ გამაჩინე, კიდევ მარჩინეო, არ უნდა თქვა, როდემდე?!
- **ნუ** ფიქრობ, უფროსი ჩემს მაგივრად ფიქრობსო! იფიქრე, რომ შენ უნდა ფიქრობდე უფროსის საფიქრალს!
- **თუ** ისგორიულზე აბარებდი და მეორე წელსაც ჩაიჭერი, ეს კიდევ არ ნიშნავს, რომ ისგორია მეორედება!

გიგლა პანტაქა

ნახ. ბ. ლომიძისა

— უპაცრავად, ეგ რომელი სადარბაზოა?
— არ ვიცი, ქალბატონო, ნომერი არ ანერია!

იმპორტული ტუფლი
სომ მიიღე დღესა?
მეც მივიღე ყველი,
შენც წილში ხარ, მეცა!

შემინახე ტუფლი,
შეგინახავ ყველსა!
ჩვენ ხომ ნოქრები ვართ?!
წესად გვქონდეს ესა!

მირიან ბაძრაძე

(ხელვაჩაურის რ-ნი სოფ.
სარფი)

აკო

— მე იმ საკითხის შესახებ განუხებთ!..
თუ არ შეიძლება, მითხარით, არ მენყი-
ნება!

— როგორ გეკადრებათ! რა ლაპარაკია?!
ოღონდ ახლა ძალიან დატვირთული ვარ,
ცოტა ხანს მაცალეთ და, აბა, უარს როგორ
გეტყვით?!

რამდენიმე დღის შემდეგ:

— მე ისევ იმ საკითხზე...

— მახსოვს, მახსოვს! რა ლაპარაკია?!
ოღონდ, ცოტა ხანს კიდევ მაცალეთ, ეს
ერთკვირეული ჩავატარო და, აბა, უარს
როგორ გეტყვით?!

ორი კვირის შემდეგ:

— მე იმ...

— აი, ხომ ხედავთ, ჩანერილიც მაქვს!
ექვთი არ შეგეპაროთ!.. ოღონდ, ცოტა ხან-
საც მაცალეთ, ეს ერთთვიური ჩავატარო
და, აბა, უარს როგორ გეტყვით?!

— მე...

— სულ, სულ ცოტა ხანი მაცალეთ! ამ
ერთნდღურსაც ჩავატარებ და!..

ნახ. დ. თოთიაშვილი

უსიტყვოდ

ფ რ ა ზ ე ბ ი

● **კინოს** ისტორია: მუნჯი, ხმოვანი და თანავეტორიანი.

● **რომელ** სასადილოში გინახავთ, მადა რომ ჭამაში მოდოდეს?!

● **ქიშქინდა** თავის რეპუტაციასაც კი ვერ ამოუყვანა ლაქა.

● **მალაზიის** დირექტორს შტატში, გამყიდველების ნაცვლად, დახლქვეშევრდომები ჰყავდა.

● **სუფრაზე** ყანწთა ყანწის ფინალი გათამაშდა.

● **თავი** ისე უნდა დაიჭირო, რომ დასაჭერი არ გახდეს!

● **ღირეპტორი** კოლექციონერი გამოდგა — კომპლიმენტებს აგროვებდა.

ანდრო კოკოლია

ხალხის ნებით და სურვილით

ვაზბილოთ, შანთით ამოვწვავთ (კმარა, გვეყოფა დუმბილი!) ვისაც დასწამდა ქურდობის, ხვეჭის, ლოთობის წყურვილი, გატაცებული მანქანის დახის მოთხოვნა უურმიდით... სხვისი ძარცვა და გაუკლფე ურცხვად და გამოჩინებით, გაბღენძვა, გადიდაცება სკამით, მანქანით, ბინებით... (გულის მოფხანა არ კმარა ნაძირალების გინებით). პარაზის ნებას ნუ მივცემთ გადაგვარებულს, არაკაცს, თავისი ქცევით. მორალით ვინც ადამიანს არა ჰგავს; ვინც სიხსლს გვწოვს, როგორც წურბელა. გვაცლის ძალას და არაქათს, ვის ქვეყნის, ხალხის სახელი არ მიარჩნა ჩირადა. ვინც ჩვენს ცხოვრებას ატყვია მავნე სენად და ჭირადა, ვისაც უოველგვარ სიმდიდრედ სწამს მხოლოდ ფული, ქონება... (ასეთი ვაიკაცების ძნელი გამოსწორება!). ხალხის სიკეთეს შევწიროთ სინდისი, ნიჭი, გონება! ნეტავ რა არის ამ ქვეყნად ამაზედ დიდი ქონება? სულით მრუდე და მახინჯი ერის პირველი მტერია, მტერს ერთად უნდა ვებრძოდეთ! (კანონში ასე სწერია). კმარა, გვეყოფა მოთმენა, იშედიანი დუმბილი, მხოლოდ ჩაქოლვა გარეწრებს — ხალხის ნებით და სურვილით!

ლიზიკო ზონძაძე

ნახ. ნ. ხოდელისა

უსიტყვოდ

ლ ე ჯ ნ ი კ ო ნ ი

მომხმარებელი — ვინც ერთდროულად ასრულებს საქონელმცოდნის, წუნმდებლის, ბუღალტრის, კონტროლიორისა და რევიზორის მოვალეობას.

პირფერი — ვინც პირში გეფერება და პირს უკან გაგინებს.

წყურუბა — დანაშაულისადმი მხარდაჭერის პასიური ფორმა.

თაღლითი — ვინც ჭერ აცურებს, მერე კი მშრალზე ტოვებს.

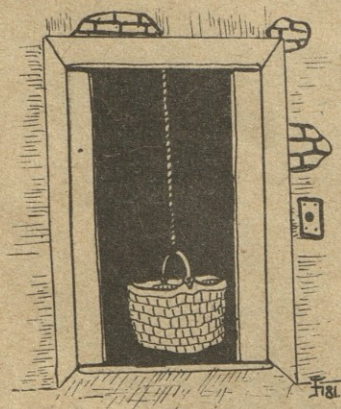
პარაზიტი — ადამიანისმაგვარი არსება, ცხოველისგან განსხვავებით, სხვისი სისხლითაც საზრდოობს და ოფლითაც.

ღრეობა — რაც ლოცვა-კურთხევით იწყება და ლანძღვა-გინებით მთავრდება.

კარიერისტი — ვინც უფროსებთან იბადრება და ხელქვეითებთან იბღვირება.

ალმანაჰორ თაყაძე

ნახ. რ. ქარაქაშაშვილისა

როცა ლიფტი არ მუშაობს!..

ბარათი ნიანგს

ჩვენ, გურჯაანის რაიონის სოფელ ქობა-
ლოს მკვიდრებს, უტყვ და კირკიტა ხალხს გვეძახი-
ან, და იცით, რატომ? — აიყარეთ, ბარად ჩადიეთ,
რომ გვიჩინებდნენ და ჩვენი მცხოვრები ტერმე-
ლები და ზიარელებიც კი გატყდნენ, ჩვენ ადგილი-
დან ძვრა ვერ გვიყვას; ახლა კი, როცა საქმე გას-
წორდა და მათ უკან, მთაში დაბრუნებას ურჩევნ,
ლამის არის, ავიყაროთ და დედაბუდიანად ბარში
ჩამოვსახლდეთ!

რატომ? იკითხა? ადრე, ცდუნებას რომ არ აუ-
ყვით, ამაში სანახევროდ ტელევიზორმა გვიშველა.
მერე კი, სოფელი ზიარი რომ აიყარა, გამაძლიერე-
ბელი ანძა, რომელიც იქ იდგა, მოხსნეს და ზიარე-
ლების გზას გაუყვეს. დაერჩით უტელევიზოროდ.
მეურნეობის მუშებისა და ხელმძღვანელების მრ-
ვალჯერადი თხოვნა არავინ უურად არ იყო!..

ამას ნინათ, თბილისში, მეგობრის ოჯახში ვუყუ-
რებდი. ფეხბურთის ტელევიზორტაუს დროებით
დენი გამოირთო და ჩემი მახინძელი დასაბმულ
დაემსგავსა. დიას, ათ წუთს ვერ გაძლო უტელევი-
ზოროდ! ჩვენ კი ათი წელია, მაგრად ვდგავართ!
მამ, არა ვართ კირკიტა და უტყვი ხალხი?

ქობალოსების სახელით — რევაზ ლომიძე

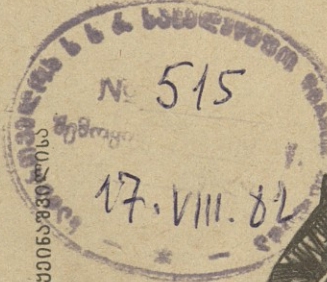

ეროვნული
ნივლითეკა
ნ.ბ. ბ. ფირცვალიანი

— ეტყობა, ინკუბატორისაა, თორავ მამათი დაკვ-
ლისთვის კრუსი თვალეხს ამოგორტნიდა!

უსიტყვოდ

ნ.ბ. ბ. შაინაშვილისა

ნ.ბ. ბ. ბაღოშვილისა

უსიტყვოდ

ნაჩიღების კვადრაკვა

ვარკაითილის მასივის მცხოვრებნი რედაქციაში გამოგზავნილ წერილში ითხოვდნენ მეტრო „სამგორის“ მინისქვეშა გადასასვლელის განათების მოწესრიგებასა და კაპიტალური შეკეთების დროულად დამთავრებას.

ამასთან დაკავშირებით, თბილისის 26 კომისრის სახელობის რაიონის სახალხო დეპუტატთა საბჭოს აღმასკომიდან რედაქციას აცნობეს, რომ მეტროს სადგურ „სამგორის“ ელექტროგაყვანილობა უკვე მოწესრიგებულია, მინისქვეშა გადასასვლელის კაპიტალური შეკეთება კი მიმდინარე წლის პირველ ნახევარში დამთავრდება.

ბორის რაიონის სოფელ საქაშეთიდან რედაქციაში გამოგზავნილ წერილში აღნიშნული იყო, რომ ვარიანის-საქაშეთის გზა ავარიულ მდგომარეობაშია. მოუწესრიგებელია ვარიანის რკინიგზის ბაქანი.

გორის რაიონის სახალხო დეპუტატთა საბჭოს აღმასკომიდან, სადაც წერილი შესასწავლად და ზომების მისაღებად გადაიგზავნა, რედაქციას შეატყობინეს, რომ მასში მოყვანილი ფაქტები სწორია. მდგომარეობის გამოსასწორებლად მიღებულია ზომები: მოიხრევა საქაშეთი-ვარიანის გზა, რეკონსტრუქცია გაუკეთდა რკინიგზის ვარიანის ბაქანს.

ჭიათურის რაიონის სოფელ მანდაეთში, გელაშვილების უბანში, დაიწყეს ავტობუსის მოსაცდელის მშენებლობა, მაგრამ მალევე დაუმთავრებელი მიატოვეს! — სწერდნენ რედაქციას.

ჭიათურის სახალხო დეპუტატების საქალაქო საბჭოს აღმასკომიდან შეგვატყობინეს, რომ აღნიშნული ფაქტი სინამდვილეა.

ამჟამად მოსაცდელის მშენებლობა განახლებულია და იგი მიმდინარე წლის მე-3 კვარტალში დამთავრდება.

ხაშურის რაიონის სოფელ ტეზერში შემავალი ცენტრალური გზა შესაკეთებელია! — სწერდნენ რედაქციას.

ხაშურის სახალხო დეპუტატთა რაისაბჭოს აღმასკომიდან რედაქციას აცნობეს, რომ სოფელ ტეზერის ცენტრალური გზა უკვე შეაკეთა აღმასკომის სანარმოო-საგზაო უბანმა.

82-515

„... უაზროა ყოველგვარი ვარაუდი, რომ მუქარის, ეკონომიკური ბლოკადისა თუ საომარი აგრესიის საშუალებით ხელი შეუშალოს სოციალისტური ქვეყნების განვითარებას... მაგრამ, როგორც ჩანს, ისტორიის გაკვეთილი ყველამ ვერ შეიგნო.“

გაზეთებიდან

ჭკუა ვერ ისწავლეს!

საბჭოთა საუიფროობა
 შტაბი „ნიაგოი“
 № 14 (1600) ივლისი
 ბათუმის 1923 წ. იმპრინტისა.

მთავარი რედაქტორი
 ზაურ ბოლქვაძე

სარედაქციო კოლეგია:
 შაჰა ამირჯანი, ნოდარ ბარბაქაძე, ზორის ზურაბული, ნოდარ ლომიძე, რეზა თვარაძე, ჯემალ ლომიძე, ნოდარ მალაზონია (მხატვარი-რედაქტორი), გიორგი სინბრულიძე (მასუბისმგებელი მდივანი), ალექსანდრე სახლიანი, გიორგი ფიცხვალაძე, ჯანსუღ ჩარბიანი, თამაზ წიგვიანი, ვაჟა ზანიშვილი (მთავარი რედ. მოადგილე), ნაფი ჯუსუიტი.

ტექნიკური რედაქტორი
 მიხეილ კუზალაშვილი

გადაცემა ასაწყობად
 23. 6. 81 წ.
 ხელმოწერილია დასაბეჭდად
 31. 7. 81 წ.
 ძალადის ზომა 70x108 1/8
 ფიზიკური ნაბეჭდი
 ფურცელი 1
 სააღრიცხვო-საბათმედიო
 თაბახი 1,7
 საქართველოს კვ ცკ-ის
 გამოცემლობა
 ლენინის ქ. № 14,
 შეკვეთა № 1743. უმ 00536
 ტირაჟი 150.950.
 ჟურნალი გამოსდის
 თვეში ორჯერ.
 რედაქციაში შემოსული
 მასალები ავტორებს
 არ უბრუნდებათ.

ჩვენნი მისსამართი:
 380003, თბილისი-3, რუსთაველის
 პროსპექტი, № 42.
 ტელეფონები: მთავარი
 რედაქტორის — 93-62-04, მთ.
 რედ. მოადგილის — 93-19-42,
 პ/მგ მდივნის — 93-19-70, მხა-
 ტარი-რედაქტორის — 99-02-38,
 განყოფილება-თა განგებ. —
 93-49-02, რედაქტორ-ლიტმუშავე-
 ბის — 99-02-38, ძლივანი-მეგან-
 ქანის — 79-76-69.

Сат. рино-и мср. етнический
 журнал «Н И А И Г И»
 (На грузинском языке)
 Тбилиси, пр. Руставели 42.
 Издательство ЦК КП Грузии
 Типография Издательства ЦК
 КП Грузии, Тбилиси, улица
 Ленина 14.
 Факс № 23 03 03
 ISBN 978-9953-7-1137-1